

Rita met de bijtjes

Tekst Feikje Breimer, foto Raymond Bouwman

Als achtjarig meisje was ik diep onder de indruk van de Bijbelverhalen van meester Hordijk. Ik zat op een protestantse basisschool in Oosterbeek en iedere ochtend begon met een optreden van deze rasverteller. Hij was Adam die de appel aannam van Eva, liep over het water als Jezus en hij liet het biezen kistje met Mozes erin de Nijl afdrijven.

Wat heiligen betreft had ik een flinke achterstand vergeleken met de katholieke vriendinnetjes met wie ik op straat speelde. De heilige Sint Franciscus sprak enorm tot mijn verbeelding, en die van meester Hordijk. Want al was het een katholieke heilige, toch kwam ook deze dierenvriend voorbij op een ochtend rond 4 oktober. Dieren kwamen naar deze man toe!

Na veel smeekbeden om een hond, mocht ik een konijn. Volgens meester Hordijk kon je door te bidden bergen verzetten, maar zoiets eenvoudigs als een hond bleek dan toch te moeilijk. Volgens meester Hordijk woonden er meer dan dertien miljoen mensen in ons land en zou God het best druk kunnen hebben met al die gebeden

van zoveel mensen. Mijn konijn kwam niet naar mij toe als ik het los liet lopen. Op het grasveld voor ons huis wilde het weleens lastig zijn om het beest weer te vangen. Net als Franciscus met gespreide armen stokstijf stil staan werkte totaal niet.

Voor katholieken zijn heiligen de handige tussenpersonen tussen een gebed en de hogere machten. Dat begreep ik pas goed toen ik tien jaar later in Tilburg studeerde. Het aantal Nederlanders tikte inmiddels de veertien miljoen aan en ik ging al lang niet meer naar de kerk. Ook mijn huisgenoten niet, maar wanneer Maria (zo heette ze echt) haar schaar kwijt was, mompelde ze: "Heilige Antonius, beste vrind; maak dat ik mijn schaar vind."

Inmiddels woon ik in de Achterhoek waar vlakbij Vorden, in een katholieke kerk die aan de eredienst is onttrokken, het Heiligebeeldenmuseum staat. Als imker had ik inmiddels uitgebreid kennis gemaakt met de heilige Ambrosius, die ik uiteraard opzocht tussen de ruime collectie stenen, marmeren, houten, gehaakte en gebreide heiligen.

Een vrijwillige suppoost vroeg naar mijn belangstelling voor Ambrosius en vroeg mij: "Ken je dan Rita met de bijtjes ook?" Ook bij deze heilige is het allemaal begonnen tijdens het zwermseizoen. Net als bij Ambrosius vlogen toen ze als baby buiten in de tuin lag ook bij haar bijen haar mond binnen. Ongeveer duizend jaar nadat dat bij Ambrosius gebeurde. Beide baby's overleefden dat en het hielp enorm bij het verwerven van de heilige status.

Maar Ambrosius had dus wel tien eeuwen voorsprong, waardoor er behoorlijk wat NBV verenigingen zijn die trots zijn naam dragen, maar er is geen enkele imkervereniging 'Rita van Cascia'. Op Marktplaats kocht ik haar in een uitvoering met een honinggeel habijt en gouden bijtjes en een gouden christusbeeldje liefdevol in haar handen. Ze is de patroonheilige van hopeloze zaken. Op de dag dat ik door een bij gestoken werd in mijn gezicht en ik zwaar allergisch bleek te zijn liet mijn man haar uit zijn handen vallen. Hij heeft haar voor mij gelijmd. Hopeloze zaken kun je weliswaar herstellen, maar het litteken blijft. Het maakt haar nog mooier. ●

Rita van Cascia in haar honinggele habijt